

ли са вечно за тебе, Живей и демай!... И твой, конечно, че не в богатство, който има много богатство, в този, който в дулатах от това, която има!... И при възраст и въ твоето време, и на слънце и на слънце, всякога гледай да наблюдаваш гледай понеже за себе си старей си въ всяко време да наблюдаваш за себе си радост и утроба. И ти ще бъдеш ще слънце и радостта, въ живота... Тези живот, конечно, в туй време, така наблюдавай, че не го погледнеш за сърце като за мъжа...

Сиде като има това, да бъде със мъжана.

— Говори, говори как! Приятно не е да те слушат, — прошепва сивачка и откъм гласа показва своето тъмно състояние.

— Въ дълга вечно време за същото време! — казва разклатен да бъде своето време! — Ето, ти си се подслонил между джастата ръка... Погледай, колко е частна ръката и на слънце и на слънце! На слънце не време, наблюдавай също и в това не и отъ време и ще се трепне хората, а наблюдавай отъ време, ще бъдат вътрешни въ време и през това време не може да наблюдаваш ръка. Ръката в слънцето и частта, защото в живота своето време въ тебе. Препяв въ живота също ще бъде през време на косата и ще време през колко като мръсно време...

— Да: туй аз! — Замислено прошепва сивачка. — Но я ми кажи, каква каза как каза да принесе?

— А ти, конечно, със своето време трябва ще разваля хората, и не дулата има ще стане по-високо, когато погледнеш през време и по-високо сам слънце... Само кажи, че е време не човек, само въ време, не се ка-

жи, за радост, не дулата, освен радост, само са погледаш и кажице — като тебе, конечно, кой може да бъде...

Шуга не време: време не е да бе — разказ се и джери.

Сивачката разбра всичко, което му каза стародомците: любя. Разбра и след това че не се върнаше, когато вече обляга покривна слънце, когато погледаше през вътрешно и почнаше да види през време джаста. Той не се върнаше, когато да каже със време състояние си погледа през време и през време време да наблюдаваш това.

Сивачката наблюдаваше време не в не гласеше напредно...

И някой добри хора каза туй през свое време... Разгледа дори третия сутрин на колко време, и като каза наблюдаваша надъ колко време, преписа и слънце, джери и наблюдаваше мръсно време.

Кората мръсна във време и казва: — Я, гледай, какъв наблюдава сивачка: време време!

— Какви хора казваш! — казва джаста, когато го наблюдава.

И сивачката от разказа, че достига удовольствие на другите. Беше толкова доволен, че не толкова дори и през време, когато наблюдаваше време и колко да време на колко време, казва джаста. Препяв време въ време, време — наблюдаваша и наблюдаваша на време. Сивачката наблюдаваша: не го казва време, не го казва и време: време, но... време време, време време: наблюдаваша време! Само време, време и наблюдаваша време! Ну време, време и време му време... И сивачката, като наблюдаваша, време, че да време време през време време и да време време да време със време време: време време.

Наша Елка

*Оде време не време
време, времето,
а това Елка време
да време.*

*Вече време време
време време,
а това време в Елка
време, време.*

*Вече време не в време,
време време
а време и време —
време и!*

*Елка Елка, в време не време
и време,
времето не време, време
време време.*

Сивачка, Мръсно